

στην Αθήνα τα μυθιστορήματα *Η πολιτεία* (1961) και *Τα βουνά* (1963), που αποτελούν μέρη της τριλογίας «Νύχτες και αυγές». Κρίθηκε τότε από τους: Βεατρίκη Σπηλιάδη και Δ. Ραυτόπουλο.

Ο Ρένος Αποστολίδης (γ. 1924) τα διηγήματα *Ιστορίες από τις νότιες ακτές* (1959, Β' Κρατικό Βραβείο), *Ο γρασαδόρος και τα χειρόγραφα του Max Tod* (1960) και *Βορά στο θηρίο* (1961). Κρίθηκε από τους: Τατιάνα Μιλλιέξ, Άλκη Θρύλο, Μπ. Νίντα, Ν. Βρεττάκο, Τ. Βουρνά, Φ. Μπαρλά, Α. Κοββατζή, Α. Κοτζιά, Στ. Δρομάζο, Γ. Κιτσόπουλο, Μ. Κουμανταρέα, Χρ. Μηλιώνη, Ν. Καρούζο, Α. Καραντώνη, Π. Μουλλά, Σπ. Ζουρνατζή, Α. Μπελεζίνη, Κ. Πορφύρη.

Ο Νίκος Καχτίτσας (γ. 1926) τα πεζογραφήματα *Ποίοι οι φίλοι* (1959) και *Η ομορφάσχημη* (1960). Κρίθηκε από τους: Άλκη Θρύλο, Π. Μουλλά.

Ο Αλέξανδρος Κοτζιάς (γ. 1926) το μυθιστόρημα *Ο εωσφόρος* (1959). Κρίθηκε από τους: Τ. Βουρνά, Άλκη Θρύλο, Π. Μουλλά, Τατιάνα Μιλλιέξ.

Ο Τηλέμαχος Αλαβέρας (γ. 1927) εξέδωσε τα διηγήματα *Το μισό του φεγγαριού* (1960) και το μυθιστόρημα *Οδοστρωτήρας* (1963). Κρίθηκε από τους: Β. Βαρίκα, Μ. Γιαλουργάκη, Γ. Δέλιο, Τ. Λιγνάδη.

Ο Νίκος Κάσδαγλης (γ. 1928) τα μυθιστορήματα *Κεκαρμένοι* (1959) και *Εγώ εμί κύριος ο Θεός σου* (1961). Κρίθηκε από τους: Ρ. Αποστολίδη, Μ. Καραγάτση, Π. Μουλλά, Μ. Vitti, Αιμ. Χουρμούζιο, Δ. Ραυτόπουλο, Α. Κοτζιά, Β. Βαρίκα, Λιλή Ζωγράφου.

Ο Τάκης Κουφόπουλος (γ. 1928) τα πεζογραφήματα *Μικρές σύγχρονες ιστορίες* (1959) και *Η οδός* (1962). Κρίθηκε από τους: Άλκη Θρύλο, Γ. Δέλιο, Μπ. Νίντα, Α. Κοτζιά, Άγγ. Φουριώτη.

Η Κύπρια Ήβη Μελεάγρου (γ. 1929) τα διηγήματα *Πόλη ανώνυμη* (1963). Κρίθηκε από τον Γ. Δέλιο. Δεν έχω τις κριτικές που έλαβε σε κυπριακά έντυπα.

Κριτική για τους πεζογράφους της πρώτης μεταπολεμικής γενιάς

Για τους πεζογράφους της πρώτης μεταπολεμικής γενιάς, και μάλιστα εκείνους που παρουσιάστηκαν λίγο πριν ή λίγο μετά την αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων, κυρίως δε όσους λόγω του Εμφυλίου ('στρατευμένοι' ειδών ειδών) εξέδωσαν πεζογραφήματα από το 1950 και έπειτα, η αποτίμηση του έργου τους γινόταν από τους κριτικούς του Μεσοπολέμου, οι οποίοι αντλούσαν το κύρος τους από την πολυετή θητεία τους στα γράμματα. Η γνώμη τους, που δημοσιευόταν σε σοβαρές καθημερινές εφημερίδες, επέβαλε τη δική τους αξιολόγηση στο σχετικά μεγάλο κοινό που γνώριζε τη λογοτεχνία μέσω των εντύπων μεγάλης κυκλοφορίας. Δεν

